

tinget i at have Balance paa Finansloven, hvilket jo er den nemmeste Maade at skaffe Penge til Veje paa og let kan ske, naar blot Regeringen vil indskrænke de militære Udgifter (Afbrydelse af Golding). Der er et æret militært Medlem her bag ved mig, som siger: de kunne ikke indskrænkes. Jeg ved ikke, om det ogsaa skal slaas fast som en Trossætning, at de militære Udgifter ikke kunne indskrænkes, jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkrets vil støtte den Ansøelse, thi saa er det klart, at saa komme vi til Statslaan. Men naar man gaar ud fra, at der meget godt kan tilvejebringes Balance, og at Indtægterne ere stigende, og at der er 32 Millioner i Kassen foreløbig, saa er det mig ikke klart, hvorfor vi ikke skulde kunne bygge Jærnbaner, som fordre Bidrag fra Statskassen over flere Aar paa, efter hvad ærede Medlemmer regnede ud, 7—8 Millioner. At det ikke skulde kunne gøres her i Landet uden at stride til Statslaan, det maa det ærede Medlem forlade mig, det tror jeg ikke kan kaldes nogen økonomisk Betragtning. Og hvis det ærede Medlem vil kaste et Blik paa, hvad i Øjeblikket den nuværende Kassebeholdning er anbragt i, vil han finde, at den til Dels er anbragt i fremmede Papirer, engelske Konjols og preussiske Statsobligationer — til sammen $5\frac{1}{2}$ Million Kroner. Hvad Mening er der i, at den danske Stat udlæner til England og Preussen $5\frac{1}{2}$ Million i Stedet for at anbringe dem i danske Jærnbaner? Vil det ikke være langt mere rimeligt at have dem i danske Jærnbaner end i engelske og preussiske Papirer? Man kunde jo ligefrem bytte disse Obligationer om med kongelige danske Obligationer; men jeg ser ikke, hvorfor de ikke skulde anbringes i danske Jærnbaner, det er da langt simplere. Dette svarede det ærede Medlem slet ikke paa, min Betragtning med Henhyn til Statskassens nuværende Tilstand. Det ærede Medlem er gaaet ud fra, at der ingen Penge var mere. Min Gendrivelse heraf har det ærede Medlem ladet staa, og det er for mig, rent finansielt taget, dog det vigtigste og det, man først maa se hen til i denne Sag.

Det ærede Medlem kom ind paa at tale om den nære Forbindelse, jeg skulde have haft med det nuværende Ministerium. Det ærede Medlem ved godt, at jeg altid har spillet en beskeden Rolle i dette Ting, saa at tale om mig i Forbindelse med det ærede Ministerium er ret urimeligt, og der er ingen, han i Virkeligheden faar til at tro, at jeg skulde have øvet nogen særlig Indflydelse hverken paa den høitærede Indenrigsminister eller hans nuværende eller tidligere

Kolleger. Men jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan bebrejde mig, at jeg skulde ved Forhandling med Ministeriet bidrage til at tømme Statskassen og nu, skønt jeg har gjort det, ikke vil være med til at skaffe ny Midler. De to Ting hænge dog godt sammen. Hvis jeg har ment, at det var hensigtsmæssigt, om den nuværende Regering ikke havde haft mange Penge at raade over, saa var det ikke urimeligt, om jeg havde forsøgt ved Forhandling med nuværende eller tidligere Ministre at skaffe Penge ud af Statskassen til det, som jeg ansaa for nyttige Formaal, og som jeg antager, det ærede Medlem har stemt for lige saa vel som jeg. Baade det ærede Medlem og jeg have stemt for Beløbet paa Indenrigsministeriets Budget og paa Kultusministeriets Budget og paa de andre Ministeriers Budgetter sammen. Jeg kan ikke huske Tilfælde — og jeg tror dog ogsaa, jeg kan huske alle de Finanslovbehandlinger, vi have haft her i Tinget — hvor der har været Uenighed mellem os. Vi vare den Gang enige om at faa de Penge ud af Statskassen, som vi kunne faa til nyttige Foranstaltninger; men at dette skulde føre til for enhver Pris at skaffe Ministeriet ny Penge, nej, det maa det ærede Medlem forlade mig, det er der ingen Logik i. Jeg ved ikke, om det kan anbringes paa Valgtribunerne, som det ærede Medlem taler om ved Tid og Lejlighed, men her i Salen forekommer det mig, at det ikke kan imponere de Medlemmer, som ere vante til at tumle med politiske Betragtninger, og endnu mindre, naar man er vant til økonomiske Betragtninger.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg troede, det havde spillet nogen Rolle for den nuværende Regering, at den havde saa mange Penge i Statskassen, da den anlagde Fæstningen. Ja, jeg tilstaar, jeg er saa naiv. Jeg tror ogsaa, at det har haft noget at sige for den nuværende Regering og dens Meningsfæller og Parti, at der var en saa stor Kassebeholdning, at man rolig kunde gaa til den uden at udskrive ny Skatter for at tilfredsstille det militære Behov her i Landet. Det har jeg ikke nogen Tvivl om. Og at disse Penge ere komne ind i Statskassen fra de ubemidlede, hvorfra overhovedet de fleste Skatter komme her i Landet, og at de nu anvendes af de bemidlede til de Formaal, de syntes om, det nærer jeg heller ingen Tvivl om, var en medbevægende Grund til, at Regeringen overhovedet har funnet gøre, hvad den har gjort her i Landet i de sidste 5—6 Aar. Hvis det ærede Medlem spørger om det, saa siger jeg, at det har bethdet